

Rozważania Biblijne – 22 stycznia 2023

Gdy Jezus
przechodził
obok Jeziora
Galilejskiego,
ujrzał dwóch braci:
Szymona,
zwanego Piotrem,
i brata jego, Andrzeja,
jak zarzucali sieć
w jezioro;
byli bowiem rybakami.
I rzekł do nich:
«Pójdźcie za Mną,
a uczynię was
rybakami ludzi»

Ewangelia – według Mateusza 4, 18-19

Pierwsze czytanie - z księgi Izajasza 8, 23b - 9, 3

W dawniejszych czasach upokorzył [Pan] krainę Zabulona i krainę Neftalego, za to w przyszłości chwałą okryje drogę do morza, wiodącą przez Jordan, krainę pogańską. Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłyśło. Pomnożyłeś radość, zwiększyłeś wesele. Rozradowali się przed Tobą, jak się radują we żniwa, jak się weselą przy podziale łupu. Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo i drążek na jego ramieniu, pręt jego ciemńcy jak w dniu porażki Madianitów.

Izajasz napisał te słowa w czasach, gdy Królestwo Izraela było podzielone (od śmierci Salomona w 933 roku pne) na dwa odrębne i zupełnie różne Królestwa :

- Polnocne ze stolicą w Samarii nazywało się Izraelem.
- Południowe ze stolicą w Jerozolimie nazwano Judejskim.

Za prawomocne uważano Królestwo Południowe, gdyż królowie dynastii Dawida (naznaczonej obietnicą Bożą), zawsze zasiadali na tronie w Jerozolimie. To tutaj nauczał Izajasz, jednak wszystkie miejsca cytowane w dzisiejszym czytaniu, leżą na terenie Królestwa Północnego :

- kraina Zabulona (należąca do jednego z dwunastu plemion Izraela)
- kraina Neftalego (należąca do jednego z dwunastu plemion Izraela)
- Galilea
- Kraina Midian
- Droga morska biegnąca wybrzeżem na Zachód od Galilei
- Kraina poza Jordanem czyli Transjordania

« W dawniejszych czasach upokorzył [Pan] krainę Zabulona i krainę Neftalego, za to w przyszłości chwalebnie okryje drogę do morza, wiodącą przez Jordan, krainę pogańską. »

- Izajasz nawiązuje tu do czasów okupacji asyryjskiej (w latach 732 i 721 pne). Rosnąca w potęgę Cesarsstwo Asyryjskie (które miało stolicę w Niniwie) zajęło Galileę, Transjordanię i drogę wzdłuż wybrzeża zachodniego. A w roku 721 zajęło też całą Samarię. Izajasz zapowiada radykalną poprawę sytuacji właśnie w tych trzech regionach.

Dlaczego Izajasz nauczając w Jerozolimie (Królestwo Południowe), zapowiada rzeczy dotyczące mieszkańców Królestwa Północnego ?

- Biorąc pod uwagę, że oba te Królestwa sąsiadowały ze sobą, to, co groziło jednemu, mogło też łatwo zagrozić drugiemu. Jeśli Asyryjczycy zajęli północną część to zagrażają również Południowi... tym bardziej, że Królestwo Południowe było już wasalem Asyrii.
- Mieszkańcy Południowego Królestwa, mają ciągle nadzieję, że dojdzie do pojednania i połączenia obu Królestw, oczywiście pod wodzą ich króla.

« Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłysło. »

- Te słowa należały do rytuału sakry każdego króla. Według tradycji, konsekrowanie nowego króla jest porównywane do wschodu słońca ponieważ jego poddani mieli nadzieję, że przywróci on wielkość dynastii, że zaprowadzi pokój i połączy oba Królestwa w jedno.

« Pomnożyłeś radość, zwiększyłeś wesele. Rozradowali się przed Tobą, jak się radują we żniwa, jak się weselą przy podziale łupu. Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo i drążek na jego ramieniu, pręt jego ciemności jak w dniu porażki Madianitów. »

« jak w dniu porażki Madianitów »

- Czyli jak w dniu cudownego zwycięstwa nad najeźdźcą, nad szczepem Madianitów.
Gedeon, syn Joasza z pokolenia Manasses, był izraelskim sędzią i przywódcą wojskowym. Powołany przez Boga, walczył i pokonał Madianitów (silny szczep sięjący spustoszenie i grozę w Kanaanie). Zadał druzgocącą klęskę wojskom wroga, dowodząc jedynie trzystu żołnierzami.
- *Rzekł wówczas Pan do Gedeona: «Przy pomocy tych trzystu mężów, którzy chęptali wodę, wybawię was i w ręce twoje wydam Madianitów. Wszyscy inni mężowie niech wracają do siebie».* (Sdz 7,7)

Tych, którzy zdołali uciec spod ręki Gedeona, wypędzono za Jordan. Zwycięstwo Gedeona miało bardzo wielkie znaczenie. Izraelici zaczęli wysuwać propozycje, aby Gedeona obwołać królem.

Oto przesłanie Izajasza :

- *Jakichkolwiek doznajecie ciemności w życiu prywatnym czy społecznym, rozpalcie w sobie nadzieje, pamiętajcie, że Bog jest wierny i nigdy was nie opuści.*

PSAUME – 27

*Pan światłem i zbawieniem moim:
kogóż mam się lękać?*

*Pan obroną mojego życia:
przed kim mam się trwożyć?*

*O jedno proszę Pana,
tego poszukuję:
bym w domu Pańskim przebywał
po wszystkie dni mego życia,
abym zażywał łaskowości Pana,
stałe się radował Jego świątynią.*

*Wierzę, iż będę oglądał dobra Pańskie
w ziemi żyjących.*

*Ufaj Panu, bądź mężny,
niech się twe serce umocni, ufaj Panu!*

« Pan światłem i zbawieniem moim »

- Ten psalm jest napisany w pierwszej osobie liczby pojedynczej ale rzeczywistym podmiotem jest tu nie jedna osoba lecz cały naród wybrany, wyrażający swą ufność Bogu w każdej sytuacji.

Spiewany dziś psalm zawiera aluzje dotyczące konkretnych sytuacji, w których znajdował się naród wybrany, kiedy wiedział, że wybawienie czy rehabilitacja może przyjść tylko od Boga.

- *« Chociażby stanął naprzeciw mnie obóz, moje serce bać się nie będzie; choćby wybuchła przeciw mnie wojna, nawet wtedy będę pełen ufności. » (w.3)*
- *«Albowiem On przechowa mnie w swym namiocie w dniu nieszczęścia, ukryje mnie w głębi swego przybytku, wyźwignie mnie na skałę. » (w.5)*

Dwie postawy narodu wybranego w sytuacji zagrożenia :

1. Postawa króla Dawida.

- był zwykłym człowiekiem (pasterzem), grzesznikiem (historia z Betsabe), jednak zawsze wierzył w wierność Boga

2. Postawa krola Achaza.

- nie zawsze ufal Bogu, dawal sie poniesc panice...

** Za czasów Achaza, króla Judy, wyruszył Resin, król Aramu, z Pekachem, synem Remaliasza, królem Izraela, przeciw Jerozolimie, aby z nią toczyć wojnę, ale nie mógł jej zdobyć. I przyniesiono tę wiadomość do domu Dawida: «Aram stanął obozem w Efraimie!» **Wówczas zadrżało serce króla i serce ludu jego, jak drżą od wichru drzewa w lesie.** (Iz 7,1-2)*

Na przestrzeni wiekow, w chwilach proby narod wybrany zachowywal obie te postawy. Jednak opieral swa wiare na wierze Dawida, wspomagany przez prorokow, predzej czy pozniej powracal do Boga.

« O jedno proszę Pana, tego poszukuję: bym w domu Pańskim przebywał po wszystkie dni mego życia »

- To Lewici dniem i noca czuwali w Swiatyni Jerozolimskiej. Jest to wyrazna aluzja do tego, ze caly narod wybrany kryje sie za postawa Lewity: tak, jak Lewici zostali wybrani, by sluzyc Bogu w Swiatyni Jerozolimskiej, tak caly narod wybrany zostal powolany, by sluzyc wszystkim ludom ziemi.

“Wierzę, iż będę oglądał dobra Pańskie w ziemi żyjących.”

- W innych tłumaczeniach: “jestem pewny, ze
- “... Lecz ja wiem: **Wybawca mój żyje, na ziemi wystąpi jako ostatni. Potem me szczątki skórą odzieje, i ciałem swym Boga zobaczę. To właśnie ja Go zobaczę, moje oczy ujrzą, nie kto inny; moje nerki już mdleją z tęsknoty.**” (Hi 19,21-27)
- Obydwa te cytaty nie nawiązują jeszcze do zmartwychwstania ale wyrażają wielką wiarę i nadzieję, że Bog przyjdzie z pomocą ...

“Ufaj Panu, bądź mężny, niech się twe serce umocni, ufaj Panu!”

- Słowa te wyrażają głęboką ufność narodu wybranego, opierającą się na pamięci o wszystkich razach, gdy Bog ich wybawił z różnych form niewoli.
- **Bądź mężny i mocny! Nie bój się i nie lękaj, ponieważ z tobą jest Pan, Bóg twój, wszędzie, gdziekolwiek pójdiesz»** (Joz 1,9)

STRASBOURG

- **Polska Misja Katolicka w Strasburgu,**
 - ❖ ks. Ryszard Górski
- **Parafia Notre Dame de Lourdes**
 - ❖ 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
 - ❖ tel: 03.88.32.31.60